

prima instanță - (Judecătoria Dondușeni) L. Țurcan
instanța de apel - (Curtea de Apel Bălți) I. Grosu, A. Corcenco, A. Ciobanu

ÎNCHEIERE

26 aprilie 2017

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
al Curții Supreme de Justiție

în componență:

Președintele completului,
judecători

Valentina Clevadî
Galina Stratulat
Dumitru Mardari

examinând chestiunea privind admisibilitatea recursului declarat de Ghenadie Ciuntu,

în pricina civilă la cererea depusă de Ghenadie Ciuntu, persoană interesată Primăria satului Horodiște, raionul Dondușeni, cu privire la constatarea faptelor care au valoare juridică,

împotriva deciziei Curții de Apel Bălți din 01 decembrie 2016, prin care a fost admis apelul declarat de Primăria satului Horodiște, raionul Dondușeni, casată integral hotărârea Judecătoria Dondușeni din 12 septembrie 2016 și emisă o nouă hotărâre prin care cererea a fost respinsă ca neîntemeiată,

c o n s t a ț ă:

La 27 aprilie 2016, petiționarul Ghenadie Ciuntu a depus cerere cu privire la constatarea faptelor care au valoare juridică, persoană interesată Primăria s. Horodiște, solicitând constatarea faptului juridic al posesiei, folosinței și dispoziției bunurilor imobile: casa de locuit individuală cu suprafața de 109,6 m² nr. cadastral 3425113.097.01, construcție accesorie cu suprafața de 32,8 m² nr. cadastral 33425113.097.03 și terenul aferent cu suprafața de 0.1451 ha cu nr. cadastral 3425113.097, de către Ghenadie Ciuntu și Tatiana Ciuntu, precum și, recunoașterea lor ca proprietari ai bunurilor imobile indicate.

În motivarea cererii, petiționarul a indicat că la 24 mai 1986 s-a căsătorit cu Tatiana Ciuntu, iar începând cu anul 1987 au început traiul în gospodăria amplasată în s. Horodiște, r-nul Dondușeni, ce cuprinde casa de locuit individuală cu suprafața de 109,6 m² nr. cadastral 3425113.097.01, construcție accesorie cu suprafața de 32,8 m² nr. cadastral 33425113.097.0, precum și terenul aferent cu suprafața de 0.1451 ha cu nr. cadastral 3425113.097.

Susține că pe parcursul traiului în gospodăria sus-numită, petiționarii au achitat cu regularitate impozitul funciar și pe bunul imobil. Totodată, au suportat cheltuieli de reparație a casei de locuit, au prelucrat grădina, manifestând diligența unor proprietari de bună-credință timp de 29 ani. Însă, în același timp, nu dispun de posibilitatea valorificării dreptului de proprietate asupra imobilelor respective.

Prin urmare, consideră că adresarea în instanța de judecată cu prezenta cerere este unica modalitate de a soluționa problema dată.

De asemenea, menționează că lipsesc careva litigii de drept, or, Primăria s. Horodiște a indicat expres posesia, folosința și dispoziția asupra bunurilor imobile sus- indicate după Ghenadie Ciuntu și Tatiana Ciuntu.

Prin hotărârea Judecătorei Dondușeni din 12 septembrie 2016 cererea depusă de Ghenadie Ciuntu, persoană interesată Primăria s. Horodiște, cu privire la constatarea faptelor care au valoare juridică, a fost admisă integral.

S-a constatat faptul juridic al posesiei, folosinței și dispoziției bunurilor imobile: casa de locuit individuală cu suprafața de 109,6 m² nr. cadastral 3425113.097.01, construcție accesorie cu suprafața de 32,8 m² nr. cadastral 33425113.097.03, precum și terenul aferent cu suprafața de 0.1451 ha cu nr. cadastral 3425113.097 de către Ghenadie Ciuntu și Tatiana Ciuntu.

S-a recunoscut Ghenadie Ciuntu și Tatiana Ciuntu ca proprietari a bunurilor imobile indicate.

La 11 octombrie 2016 Primăria s. Horodiște a contestat cu apel hotărârea primei instanțe.

Prin decizia Curții de Apel Bălți din 01 decembrie 2016 s-a admis apelul declarat de Primăria s. Horodiște.

S-a casat integral hotărârea Judecătorei Dondușeni din 12 septembrie 2016 și s-a emis o nouă hotărâre prin care cererea a fost respinsă ca neîntemeiată.

Ne fiind de acord cu decizia instanței de apel, la 18 februarie 2017, prin intermediul oficiului poștal (f.d. 105), Ghenadie Ciuntu a declarat recurs, solicitând admiterea acestuia, casarea deciziei Curții de Apel Bălți din 01 decembrie 2016, dispunând scoaterea de pe rol a cererii cu privire la constatarea faptelor care au valoare juridică.

În motivarea recursului a exprimat dezacordul cu decizia contestată, invocând că instanța de apel a interpretat în mod eronat legea.

Consideră că, deoarece în cadrul examinării cererii s-a constatat existența unui litigiu de drept, contrar prevederilor art. 267 lit. 1) și art. 280 alin. (3) Codul de procedură civilă, prima instanță nu a dispus scoaterea cererii de pe rol, dar a continuat examinarea cererii în procedură specială.

Totodată, instanța de apel nu a reparat erorile primei instanțe și, contrar art. 373 Codul de procedură civilă, a continuat aplicarea eronată a normelor de drept procedural.

În conformitate cu art. 434 Codul de procedură civilă, recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărârii sau a deciziei integrale.

Termenul de 2 luni este termen de decădere și nu poate fi restabilit.

Având în vedere că copia deciziei recurate a fost expediată în adresa participanților la proces la 20 decembrie 2016, iar la materialele dosarului nu este anexată dovada legală de recepționare a acesteia de către recurentul Ghenadie Ciuntu, în conformitate cu art. 434 Codul de procedură civilă, recursul declarat la 18 februarie 2017 se consideră depus în termen.

În conformitate cu art. 439 alin. (2) și (3) Codul de procedură civilă, după parvenirea dosarului, un complet din 3 judecători decide asupra admisibilității recursului, dispune expedierea copieii de pe recurs intimatului, cu înștiințarea despre necesitatea depunerii obligatorii a referinței timp de o lună de la data primirii acesteia.

Judecătorul raportor verifică încadrarea în prevederile legii a temeiurilor invocate în recurs și face un raport verbal în fața completului de judecată instituit în conformitate cu alin. (2).

Examinând temeiurile recursului, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție reține următoarele.

Temeiurile de declarare a recursului sunt prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) Codul de procedură civilă.

În conformitate cu art. 433 lit. a) Codul de procedură civilă, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4).

Astfel, instanța de recurs reține că examinarea chestiunii privind admisibilitatea recursului presupune verificarea conformității temeiurilor invocate în cererea de recurs cu temeiurile prevăzute la art. 432 Codul de procedură civilă.

La caz, Colegiul constată că argumentele invocate în cererea de recurs nu se încadrează în limitele stabilite de norma indicată, respectiv nu constituie temei de casare a deciziei recurate, or, motivele recursului sunt similare celor invocate în cadrul judecării pricinii, asupra căror instanța de apel s-a pronunțat.

Dezacordul recurentului cu decizia instanței de apel, nu constituie temei de casare a deciziei recurate, or, recursul exercitat conform Secțiunii a II-a din Capitolul XXXVIII Codul de procedură civilă, are caracter devolutiv numai asupra problemelor de drept material și procedural, verificându-se doar legalitatea deciziei, dar nu și temeinicia în fapt.

Totodată, Colegiul reține că, potrivit regulilor din Secțiunea a II-a din Capitolul XXXVIII Codul de procedură civilă, instanța de recurs nu verifică modul de apreciere a probelor de către instanța de fond și de apel. Forța atribuită unei probe sau alteia, coraportul dintre probe, suficiența probelor și concluziile făcute în urma probațiunii sunt în afara controlului instanței de recurs.

Prin prisma art. 432 alin. (4) Codul de procedură civilă, instanța de recurs poate interveni în materia probațiunii doar sub aspect procedural, și anume, dacă se invocă că instanța judecătorească a apreciat în mod arbitrar probele, încălcând regulile de apreciere a probelor stabilite în art. 130 Codul de procedură civilă, sau în cazul în care erorile comise au dus la încălcarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului.

Din recursul declarat nu rezultă că instanța a apreciat arbitrar probele.

În acest sens CtEDO în jurisprudența sa constantă statuează că, dreptul de acces la instanța de judecată nu este absolut. Există limitări implicite admise [*cauza Golder împotriva Regatului Unit, pct. 38; Stanev împotriva Bulgariei (MC), pct. 230*]. Acesta este în special cazul condițiilor de admisibilitate a unui recurs, întrucât prin însăși natura sa necesită o reglementare din partea statului, care se bucură în această privință de o anumită marjă de apreciere (*Luordo împotriva Italiei, pct. 85*). Condițiile de admisibilitate ale unui recurs pot fi mai stricte decât pentru un apel (*Levages Prestations Services împotriva Franței, pct. 45*).

Curtea a mai reiterat că, modul de aplicare a articolului 6 CEDO procedurilor în fața instanțelor ierarhic superioare depinde de caracteristicile speciale ale procedurilor respective; trebuie ținut cont de totalitatea procedurilor în sistemul de drept național și de rolul instanțelor ierarhic superioare în acest sistem. (*a se vedea Botten împotriva Norvegiei, hotărâre din 19 februarie 1996, Reports 1996-I, p. 141, § 39*).

La fel, conform jurisprudenței Curții, procedurile cu privire la admisibilitatea căii de atac și procedurile care implică doar chestiuni de drept, și nu chestiuni de fapt, pot fi conforme cu cerințele articolului 6 § 1 (*Helmerts împotriva Suediei 9 octombrie 1991, § 31, Seria A, nr. 212-A*).

În conformitate cu art. 440 alin. (1) Codul de procedură civilă, în cazul în care se constată existența unuia din temeiurile prevăzute la art. 433, completul din 3 judecători decide în mod unanim, printr-o încheiere motivată irevocabilă, asupra inadmisibilității recursului.

Încheierea se emite conform prevederilor art. 270 și nu conține nici o referire cu privire la fondul recursului.

Având în vedere cele expuse, Colegiul consideră că recursul declarat de Ghenadie Ciuntu nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) Codul de procedură civilă și, drept urmare, este inadmisibil.

În conformitate cu art. 270, art. 433 lit. a) și art. 440 alin. (1) Codul de procedură civilă, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție,

d i s p u n e:

Recursul declarat de Ghenadie Ciuntu se consideră inadmisibil.

Încheierea este irevocabilă din momentul emiterii.

Președintele completului,

Valentina Clevadi

judecători

Galina Stratulat

Dumitru Mardari